

Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, [REDACTED]
[REDACTED]

Kúria Bfv.III.1.151/2022/12.

Budapest Környéki Törvényszék 5.Bf.39/2022/10.

Budakörnyéki Járásbíróság, 8.B.60/2021/10.

Magyarország Alkotmánybírósága

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

a Budakörnyéki Járásbíróság útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/ 0 1 9 1 8 - 0 / 2023	
Érkezett:	2023 SZEPT 08.	
Erkezés módja		
☐ POSTÁN	☒ @	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	13	Ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Én, [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

[REDACTED] jogi képviselő: Bólyai János és Társai Ügyvédi Iroda, eljáró
ügyvéd: Dr. Szikinger István [REDACTED]

[REDACTED] a Kúria Bfv.III.1.151/2022/12 sz.
végzésével szemben – amelyet 2023. június 28-án vettem át - az alábbi

ALKOTMÁNYJOGI PANASZ INDÍTVÁNYT

terjesztem elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-ának (1) bekezdése alapján.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot: állapítsa meg, hogy a Kúria Bfv.III.1.151/2022/12 sz. végzése a Budapest Környéki Törvényszék 5.Bf.39/2022/10. számú ítéletére, valamint a Budakörnyéki Járásbíróság 8.B.60/2021/10. sz. ítéletére is kiterjedően – sérti az Alaptörvény XXVIII cikkének (6) bekezdésében rögzített jogomat a többszöri eljárás tilalmára. .

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII, cikkének (6) bekezdésébe ütközés miatt semmisítse meg a Kúria Bfv.III.1.151/2022/12. sz. végzését - a Budapest Környéki Törvényszék 5.Bf.39/2022/10. számú ítéletére, valamint a Budakörnyéki Járásbíróság 8.B.60/2021/10. sz. ítéletére is kiterjedően.

Indítványozom, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság alkotmányos követelményként mondja ki: a többszöri eljárás tilalma a döntések konkrét formájától függetlenül kiterjed mindazokra az eljárásokra és az azokat befejező döntésekre, amelyekben véglegesen elbírálták a büntetőjogi természetű ügyeket ugyanazon magatartásra vonatkozóan.

INDOKOLÁS

Érintettségemet azzal támasztom alá, hogy a jelen indítványban hivatkozott büntetőeljárások velem szemben folytak le, a döntések engem sújtanak. A jogorvoslati lehetőségeket (fellebbezés a másodfokú határozat ellen, felülvizsgálati kérelem) kimerítettem.

Kérelmem indokolását az alábbiakban adom elő.

Érdemi indokolás
Az Alaptörvény érintett rendelkezése:
XXVIII. cikk (6) bekezdés

„A jogorvoslati törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték”.

A tények:

a kapcsolati erőszak büntette miatt Nyom.219/2015. számon indult ügyben a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség a vádemelést 2015. december 8. napján egy évre elhalasztotta, majd az eljárást 2017. január 16. napján megszüntette. A másik, újabb eljárás a vádemelés elhalasztásának ideje alatt elkövetett újabb bűncselekmény (zaklatás) miatt indult a velem szemben. Erre figyelemmel a Pest Megyei Főügyészség az Nf.1070/2018/1-I. számú határozatával az eljárás megszüntetésének tényét rögzítő feljegyzést, majd a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség a vádemelés elhalasztásáról rendelkező, valamint a 2017. január 16-án kelt, az eljárás megszüntetéséről szóló ügyészi határozatot hatályon kívül helyezte, és vádat emelt. A Budakörnyéki Járásbíróság a 2021. november 11-én hirdette ki a fenti számú ítéletet, amelyben halmazati büntetésként 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt kapcsolati erőszak büntette és zaklatás vétsége miatt. A Budapest Környéki Törvényszék a próbaidő tartamát 2 évre mérsékelte, a büntetés tekintetében egyébként az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Hangsúlyozom, hogy a véglegesnek tekinthető ügyészi eljárás-megszüntető határozat a próbaidő eredményes elteltére tekintettel akkor született, amikor a zaklatás vétsége miatti eljárás ellenem már megindult. 2016. szeptember 19. napján a Pestvidéki Nyomozó Ügyészség Nyom.561/2016. számon zaklatás vétsége miatt újabb nyomozást rendelt el, míg a megszüntető határozat kelte a mondottak szerint 2017. január 16. Amennyiben tehát a magatartásom indokolta az ügy folytatását és a vádemelést, úgy arról az ügyésznek még 2016-ban értesülnie kellett ! Ennek ellenére, logikusan feltételezhetően ennek tudatában született a megszüntető határozat ! Hangsúlyozom, hogy ugyanazon szervről, a Pestvidéki Nyomozó Ügyészségről van szó mindkét eljárásban !

Jogi érvelés

A 33/2013. (XI. 22.) AB határozat [27] az EU Bíróság döntéseire utalva rögzíti: „nemcsak a bírói, hanem az olyan ügyészi döntések is működésbe léptetik a „ne bis in idem” elv nyújtotta védelmet, amelyek végleges ígérennyel rendezik a bűnügyet, illetve a büntetőjogi felelősség kérdését.” Esetünkben is erről van szó.

Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesíti a többszöri eljárás tilalmára vonatkozó alaptörvényi szabálynak a lényegi jogsérelemre való alkalmazását. Áttekintette és egyetértően ismertette az Európai Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a gyakorlatát is [8/2017. (IV.18.) AB határozat].

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „A ne bis in idem elv az Alkotmánybíróság értelmezésében elsősorban olyan esetben szolgál alkotmányos rendezőelvként, ha már létezik egy büntetőjogi felelősségről szóló jogerős döntés.” [18/2022 (VIII.1.) AB határozat (50)]. A testület hangsúlyozza, hogy nem a konkrét eljárási formának, még csak nem is a jogági besorolásnak, hanem a tényleges tartalomnak van jelentősége. Ebből a szempontból – az alábbiakra is figyelemmel – a „jogerős” kifejezés sem szó szerint értendő, a véglegesség az alapjogok érvényesülése szempontjából egyenértékű lehet azzal.

Az Európai Unió Bírósága a C-486/14 – (Kossowski) ügyben megerősítette: (33.pont): valamely szerződő államban senki ellen nem indítható büntetőeljárás olyan cselekmény miatt, amelyet már „jogerősen elbíráltak” egy másik szerződő államban. A jogerő nem szó szerint értelmezendő, az nem kizárólag bírósági határozatokra vonatkozik, bekövetkezhet az eljárást megszüntető döntés alapján is. Nem változtat ezen az sem, ha utólag, meghatározott feltételek mellett az eljárás mégis folytatható. A „jogerő” (véglegesség) kérdésének az elbírálását azon állam joga szerint kell elvégezni, ahol az ügyet befejezték.

Lényegét tekintve ugyanilyen következtetésre jutott az Emberi Jogok Európai Bírósága is a Michalache kontra Románia ügyben (54012/10. sz. kérelem, 2019. július 8-i ítélet). A kérelmezőt szondáztatták a rendőrök egy közúti ellenőrzés során. Az alkoholfogyasztást jelző eredményt látva vérvételre akarták kórházba vinni, amit az érintett megtagadott. 2008 júliusában az ügyész a mintavétel megtagadása miatt büntetőeljárást kezdeményezett, de az eljárást egy hónappal később az megszüntette arra hivatkozva, hogy a cselekmény csekély tárgyi súlya miatt nem valószínűsíthető büncselekmény. Bírósággal sújtotta az illetőt, a döntés véglegessé vált. A következő év januárjában azonban az ügyész hatályon kívül helyezte a határozatát, mert szerinte a befejezés módja nem állt arányban a cselekmény társadalomra veszélyességével. Vádat emelt, a kérelmezőt felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték. Az ügyet az Emberi Jogok Európai Bíróságának legmagasabb szerve, a Nagykamara tárgyalta, és megállapította a többszöri eljárás tilalmának a megsértését. A testület nem az eljárás befejezésének a konkrét formáját, hanem azt vette alapul, hogy a cselekmény gyanúja, illetőleg vádja büntetőjogi természetű-e. Igennel válaszolt, amit alátámasztott magának az ügynek az elintézési módja. Nem vitatottan ugyanazon tényeken alapult az ügyészi, illetőleg a

bírósági eljárás. az utóbbi pedig tartalmilag azonos magatartás miatt marasztalta el a kérelmezőt. Mindez értelemszerűen vonatkozik az elítélés vagy felmentés – mint megismételhetetlen döntés – megisméltésének az általános tilalmára és a többi kapcsolódó kérdés megítélésére is.¹ Hozzáteszem, hogy az ügyészi vádhalasztás tényleges tartalmát illetően egy felfüggesztett szabadságvesztésnek feleltethető meg, tehát nem csupán a magatartásom érdemi elbírálását, hanem a büntetőjogias szankciót is tartalmazta a vádhalasztásról szóló ügyészi határozat.

Fontos következtetés volt a Nagykamara részéről, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezménye 7. kiegészítő jegyzőkönyvének 4. cikke helyes értelmezés mellett akkor engedi meg új vagy újonnan feltárt tények, esetleg súlyos eljárási hibák miatt az eljárás megisméltését, ha az a terheltre nézve kedvezőbb eredményre vezethet. Magyarul: az eljárás alá vont személy hátrányára ilyen módon a végleges döntés nem változtatható meg.

A Kúria eltérő értelmezést adott a *ne bis in idem* elvének, holott az Emberi Jogok Európai Egyezménye és annak kiegészítő jegyzőkönyvei a magyar jogrendszer részei, azok értelmezésére pedig az Emberi Jogok Európai Bíróságának van hatásköre, annak döntéseit a részes államoknak tiszteletben kell tartaniuk. A megtámadott kúriai határozat szerint „Amennyiben még vád *sincs* (mert annak elhalasztása történt), a kétszeres eljárás szóba sem kerülhet.” Megítélésem szerint ez a formális érvelés nem tartható. Ha ugyanis az Emberi Jogok Európai Bírósága által következetesen alkalmazott kritériumok (a gyanú, illetőleg vád, valamint az érintett személlyel szemben alkalmazott jogkövetkezmények azonossága és azok büntetőjogi természete, a tények egyezése), fennállnak, akkor az emberi jogok védelme nem függhet az eljárás esetlegességeitől.

Egy iránymutató határozatában (Kúria Bfv. III. 1.788/2017, BH 2018.11.301) a Kúria általánosan is megfogalmazta: „A *„ne bis in idem”* elvét előíró rendelkezés pedig felmentésre és elítélésre utal, ilyen tartalommal pedig fogalmilag csak bíróság hozhat határozatot. A magyar jogrendszerben *„res iudicata”* hatás kiváltására tehát az Alaptörvény rendelkezései szerint csak bírósági határozat képes. Ez nem érinti az Európai Unió másik tagállamában hozott - ugyanilyen hatás kiváltására alkalmas - más jogi aktus érvényességét [Be. 6. § (3) bek. d) pont; Alaptörvény XXVIII. cikk (2) és (6) bek.]”

Amennyiben azonban az uniós és Európa Tanácsi tagállam Magyarországon a felhívott kritériumoknak megfelelő végleges határozat döntött valakinek a bűnösségéről vagy ártatlanságáról, úgy a kifejtettek szerint nem lehet alkotmányos indoka az elv érvényesülési területe ilyen korlátozásának. Kérem ezért, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság alkotmányos követelményben szíveskedjék rendelkezni a többszöri eljárás tartalmi kritériumok alapján történő megítéléséről, annak elkerülése érdekében.

A 10/2021 (IV.7.) AB határozat leírta [5] : a jogállamiság alaptörvényi rendelkezéséből szükségszerűen következik, hogy az állam a büntetőeljárás sikertelenségének a kockázatát nem háríthatja a terheltre. Márpedig az a tény, hogy a kapcsolati erőszak gyanúja miatt eljáró

¹ Serneels, Cedric (2020): Case Note - ‘Unionisation’ of the European Court of Human Rights’ *ne bis in idem* jurisprudence: the Case of *Mihalache v Romania*, *New Journal of European Criminal Law*, Vol. 11. No 2, 227–239. o.

ügyész a megszüntető határozat előtt nem győződött meg arról: indult-e eljárás ellenem, nyilvánvalóan a közhatalom hibája, amelynek a következményeit nem nekem kell viselnem. Kérem, hogy a kifejtettek alapján az alkotmányjogi panasznak helyt adni szíveskedjenek.

Kelt: Budapest, 2023-07-28,

 indítványozó nevében és képviselőként tisztelettel:

Dr. Szikinger István ügyvéd

BOLYAI JÁNOS ÉS TÁRSAI ÜGYVÉDI IRODA
Dr. SZIKINGER ISTVÁN ügyvéd

mellékletek: 1. ügyvédi meghatalmazás 2. adatvédelmi nyilatkozat